

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

13. ŘÍJNA 2024

Z obsahu:

Poznávat Boží lásku z Božích slov

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 12. června 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Gerard Majella

Libor Rösner
- strana 4 -

Tělo svaté Terezie z Ávily zůstává neporušené i po téměř pěti stoletích

- strana 6 -

„Nespěte! Vždyť není míru na zemi.“

G. H. Rudolfi
- strana 7 -

ČM Fatima v Kocliřově - hlavní poutní den

pro Slovensko
- strana 9 -

S Marií nám Bůh slibuje kvetoucí život

Urban Affentranger OSB
- strana 10 -

Maria - vychovatelka nového člověka

P. Palmatius Zillingen
- strana 11 -

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (8)

Koloman Grieger SJ
- strana 12 -

Eduardo Balaca y Orejas-Canseco (1840-1914): Svatá Terezie z Ávily

ČM Fatima v Koclířově – hlavní poutní den pro Slovensko

Homilie emeritního biskupa spišské diecéze Mons. Andreje Imricha, kterou pronesl na hlavní Fatimský den 13. srpna 2024 v replice Capelinhy pro země střední a východní Evropy v Českomoravské Fatimě v Koclířově

Milí bratři a sestry!
Letos uplynulo 107 let od zjevení Panny Marie ve Fatimě v Portugalsku. Mezi katolíky se za nejvýznamnější místa mariánských zjevení považují francouzské Lurdy a portugalská Fatima. Zjevení v Lurdech se uskutečnilo 11. února 1858 a ve Fatimě o 59 let později – 13. května 1917.

Výzva Panny Marie v Lurdech zněla: Pokání, pokání, pokání! Ve Fatimě už vyzývá nejen k pokání, ale i k tomu, aby se věřící vroucněji modlili a přinášeli oběti, a tak odprošovali Boha za množství hříchů, kterými lidstvo nesmírně uráží Boží majestát. Co je to pokání? Kdo nosí v sobě přesvědčení, že Desatero pochází od Boha, a kdo uznává, že vše, co je proti Desateru a proti zdravému rozumu, uráží Boha a škodí lidstvu, ten má v srdci zárodek pokání, které se časem rozroste do mnoha užitečných forem.

Svět je dnes posedlý sexuální revolucí, která dosáhla velkého rozmachu v druhé polovině minulého století a pokračuje stále. Lidé se přestali stydět a začali si užívat. Hédonismus a rozkoš začaly být smyslem života.

Manželské nevěry, rozvody a hříchy proti životu jsou běžnou součástí chování dnešního člověka. Je to proto, že si člověk nadmíru uplatňuje právo na rozkoš. V praxi začíná být právo na rozkoš u některých jakoby základním lidským právem, tedy takovým právem jako právo na život.

Když mě někdo ohrožuje na životě, můžu použít všechny prostředky, abych si život zachránil. Dnes si mnozí myslí, že pro pohodlí a rozkoš mám právo udělat cokoliv, abych si toto uchránil. Když dítě přicházející na svět ohrožuje pohodlí otce či matky, ti si myslí, že mají právo to dítě usmrtit, a tak si ono pohodlí uhájí. Když například muž zjistí, že život s jinou ženou bude romantičtější a slastnější než s jeho manželkou, myslí si, že má právo opustit svou ženu i děti a z rodiny

udělat nešťastné smetiště jen proto, aby dosáhl oné romantiky a rozkoše. Vždyť přece udržet si rozkoš je podle něj stejné právo jako právo chránit si život. Mnoho hříchů se dnes páchá jen proto, že nemáme zvládnutou touhu po rozkoši.

V minulosti, když lidé porušovali Desatero, tak se styděli. Proto se slušně oblékali, slušně hovořili, ušlechtilé bylo umění i kultura. Když někdo přece jen ztratil stud a obnažoval se, ostatní se styděli na to dívat. Když někdo začal nepěkně mluvit, ostatní to nechtěli poslouchat. Když chtěl někdo krást, ostatní mu nechtěli pomáhat. Velmi důležití jsou tedy ti ostatní, kam patříme i my všichni. A my všichni postupně ztrácíme stud. Už se nestydíme dívat se na cokoliv, cokoliv poslouchat a podporovat. Na všelijaké zlo okolo nás jsme si zvykli. I na to, za co se naši otcové styděli, ba dokonce před pár lety jsme se za to styděli i my sami. Poslední olympijské hry v Paříži jsou ukázkou, že se dnešní člověk neumí stydět. Neumí se

stydět ani mnozí umělci, ani obecnost, které je akceptuje. Výsledkem bylo rouhavé znevážení Kristovy poslední večeře při zahajovacím ceremonálu nedávných olympijských her.

Kromě studu lidé nosili v srdci i bázeň Boží. Věřili v Boha a milovali ho. Báli se proto, aby neztratili Boží přízeň. Ztratili jsme stud a pro nedostatek víry i bázeň Boží. Žijeme, jako by Boha nebylo. Ztratili jsme pocit hříšnosti. Když někdo vzpomene peklo či očistec, zlobíme

se na něj, že přece nejsme ve středověku, a ať tu nestraší peklem. Když v některých evropských městech kněz v homilii připomněl peklo či hřích, lidé přestali chodit do kostela.

To způsobilo, že v původně křesťanské Evropě se v životě křesťanů rozšířily obudné hříchy. Prosazuje se tu nějaká subkultura, která je zcela nelogická a nesmyslná. Škodí člověku a uráží Boha.

S velkou obavou o spásu lidstva přichází Panna Maria do Fatimy a zve nás k modlitbám za naše obrácení. Na konci třetího zjevení v červenci 1917 naučila fatimské děti modlitbu, kterou se modlíme po každém desátku svatého růžence a zní následovně: „Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

Panna Maria nás skrze tuto krátkou modlitbu upozorňuje na Boha, na existenci hříchu i pekla a nepřímou i na existenci očistce. Ale upozorňuje nás i na existenci Božího milosrdenství. Je třeba připomenout, že Boží milosrdenství nemá žádné hranice, ale je odpovědí na naše pokání, proto zazněla její naléhavá výzva k pokání. Celá desetiletí se lidstvo po celém světě modlí tuto modlitbu každý den, ale svět jako by vůbec neslyšel její obsah. Žijeme stále, jako by Boha nebylo a jako by neexistoval hřích, ani následky hříchu. Naše otupělé svědomí způsobuje, že se dopouštíme velkých urážek Boha.

Milí mariánští ctitelé, snažme se být vnímaví k výzvám Panny Marie a skrze fatimské pobožnosti oživme svou víru a obnovme život podle Božích přikázání. Modlitbou, životem podle víry i svou kajícností odprošujeme Všemohoucího za toliké urážky Božího majestátu, abychom byli hodni jeho milosrdenství. A věrme, že nekonečné Boží milosrdenství provází z pokolení na pokolení všechny, kdo se ho bojí. Takto nás ubezpečuje nebeská Matka a toto je naše radostná naděje.

Maria - vychovatelka nového člověka

Svatý Pavel nás vyzývá: „Oblečte se v nového člověka,“ a vysvětluje: „Oblečte se v Ježíše Krista. Kristus je nový člověk, stejný včera, dnes a navěky.“ Lidem je uloženo, aby se připodobnili ke Kristu. Maria je „Kristu nejvíce připodobněna“, a proto je pro vykoupené lidstvo nejdokonalejším obrazem Krista, je „odleskem jeho slávy“. Byla jí svěřena nejvznešenější úloha, aby v nás vytvořila nového člověka, spojeného důvěrně s Bohem. To se děje trojím způsobem: mocí jejího strhujícího příkladu, mocí její starostlivosti a přímlyvy a mocí její lásky.

Moc jejího strhujícího příkladu

Maria před nás staví ten nejkrásnější lidský život, bohatě obdarovaný milostí a utvářený vnitřním sjednocením s věčnými Božími úradky. Jejím heslem bylo: tichá, radostná služba. Její velikost spočívá ve správné odpovědi na Boží lásku, v bezmezném nasazení pro dílo jejího Syna. Její krásou bylo její panenství. Ona je drahocenným základem, na kterém Bůh zbudoval svůj stánek, aby v něm přebýval. Maria mohla říct:

„Ty jsi každý můj krok. Ty jsi začal každý můj začátek. Celé mé nitro se obrací k Tobě. Není nic jiného, co bych hledala, nic na nebi a nic zde na zemi kromě Tebe.“

I náš život musí mít živoucí vztah k Bohu. Sloužit Bohu a lidem, to je vznešenost našeho křesťanství, naše gloriola. V tichosti a skrytosti máme uchovávat Duchu Svatému úpis své duše. Ten je napsán jako originál „inkoustem“ našich obětí a dobrých skutků a bude jednou přečten o dni slávy. Proto musíme pečovat o onen panenský základ, neboť jen v něm se Bůh u nás cítí dobře a my jsme pro něho „libou vůni“. Zůstáváme v Kristu, ve skrytosti jeho božského synovství.

Snažme se jako Maria o čistý, jasný pohled na Boha, o veselou dětskou duši, která se chce zalíbit jen Bohu podle hesla: „Mlčení - oběť - radostná služba!“

Usilujme o jemnost svědomí, které bere vážně skrytá hnutí srdce a směřuje je k Bohu, o jemný sluch a věrnost každému Božím volání, aby myšlenky, chtění a jednání byly prosyceny svatou veselostí.

Tak porosteme v Krista a on bude z nás vzařovat v našem bohumilém jednání.

Moc její starostlivosti a přímlyvy

Maria může a chce nám pomáhat, abychom se stali podobnějšími jejímu Synu. Ona je Prostřednicí všech milos-

tí. Milost, kterou nám zprostředkovala, není jen božský život, který jsme přijali ve křtu, ale také růst v milosti je dar, který nám Bůh dává skrze ni. Jejím blaženým úkolem v nebi je zprostředkovat a rozdělovat milosti.

Ale nesmíme si tento její úrad představit nesprávně. Není tomu tak, že by chodila za námi, jako když sv. Alžběta s rukama plnými darů šla za chudými, aby každého osobně obdarovala. Neboť jen Bůh je dárce všech darů, od něho pochází každý dokonalý dar. Je jen jeden Prostředník mezi Bohem a lidmi, a tím je Kristus. Co tedy dělá Matka? Stojí v postojí svého „Magnificat“ před Boží tvář, září láskou a vděčností, blažená pevnou důvěrou, že její Syn nikdy neodmítne žádnou její prosbu. V Bohu vidí jediným pohledem všechny potřeby svých dětí, jejich slabosti, jejich boje, jejich nedostatky odvahy. Ale ona se dívá jen na Boha a její patření je ustavičná důvěryplná prosba, všemocná přímlyva za její děti. Ona jako nikdo jiný v nebi umí pohnout srdcem Věčného, takže on nám zajistí vše, co je potřebné ke spáse.

A je psáno: *To je vůle Boží, vaše posvěcení.* Bůh nás povolal ke svatosti, jednoho každého z nás. Můžeme toto dílo sabotovat svou vlastní vůlí. Ale my máme následovat Boží vůli. Tím rozhodujícím a hlavním při díle našeho posvěcení je působení Ducha Svatého; bez něho nezmůžeme nic.

Maria je drahocenným stánkem Ducha Svatého. Kdo se jí odevzdá, zakusí vedení skrze Ducha Svatého. Svátý Ludvík Maria Grignon říká: „Jestliže Duch Svatý najde v některé duši Marii, vstoupí tam se svou plností. Odevzdá se té duši v té míře, v jaké ona udělala místo jeho Snoubence.“ Naše narození v Krista se děje v Marii skrze Ducha Svatého. Marii prostřednictvím směřuje k tomu, aby nás učinilo podobnými Kristu, aby nám rys za rysem vtisklo jeho tvář.

Moc její lásky

Kdo má srdce královny, má také blahovůli krále. Mariino srdce je otevřeno pro všechny a všechny zahrnuje svou mateřskou láskou. Proto předstupujeme s důvěrou před její trůn a odevzdejme jí svou tělesnou i duchovní bídu, své starosti i radosti. Řekněme se sv. Františkem Saleským:

„Ó Maria, kdybys byla jen Matkou, věděl bych, že mi chceš pomoci, ale nevěděl bych, jestli mi můžeš pomoci. Kdybys byla jen Královnou, věděl bych, že mi můžeš pomoci, ale nevěděl bych, jestli mi chceš pomoci. Ale protože jsi Matkou a Královnou, vím, že mi můžeš a také chceš pomoci.“

Jak veliká byla Mariina láska na zemi! Jelikož pokorně přijala Boží výkupný plán, stala se Matkou jeho Syna. Jelikož denně vrůstala do Krista, stala se pro nás předobrazem přetvoření v Krista.

Jaké je to korunování jejího sebeodevzdání, že je zcela spojena s Kristem a je důvěrníci jeho myšlenek a úradků! Ne nadarmo ji lid blahorečil: *Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval.* Jen čistá láska, která ke všem Božím pokynům a vedení říká láskyplně ano, může přijmout takovou důstojnost. Bůh se duchovně odevzdává všem lidem, kteří dají svůj život k dispozici dílu spásy. Oni zakusí blažené objetí Boží lásky.

Čemu se kdo otevře, to také porodí. Eva se stala matkou neduhů, Maria Matkou Krista. V něm Bůh obnovil svět, ba co více, zbožštil ho. Když se zřekneme milosti, zaséváme a sklízíme smrt. Otevřeme-li se milosti, zahalí nás Boží sláva. A pak jsme jako Maria plni dobroty a odpuštění. Žehnáme tam, kde nám činí zle. Milost, která je v nás účinná, proměňuje tiše svět kolem nás. Každý, kdo má s námi co do činění, cítí, že stojíme za svou Královnou a Matkou. Z ušlechtilosti našeho mluvení a konání může usuzovat na náš mariánský postoj.

Z -sks- 36/ 2003 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)

POZNÁVÁME SVATÉ

TAJEMSTVÍ MÉHO SYNA
Antonia Salzano Acutis • Editor Paolo Rodari
Z italštiny přeložila Veronika Matiášková
Redakce Kateřina Lachmanová

Blahoslavený Carlo Acutis (1991–2006), přezdívaný „Ajták Boží“ – co se skrývá za jeho životním příběhem? Proč je prostý chlapec, který zemřel v patnácti letech, vyzván po celém světě s prosbou o přimluvu? Proč ho církev považuje za svatého? Zkrátka, co je to za „tajemství světla“, jež ho provází? Mnozí se pokoušeli do tohoto tajemství proniknout, ale není snadné porozumět člověku, kterého důvěrně neznáte. Proto se jeho maminka pokusila napsat knihu, aby pomohla jeho mnoha přátelům poznat Carla ještě lépe a zamilovat si ho. Odhaluje v ní, jak Carlo vždy hledal Boží vedení. Jeho cílem byla totiž věčnost, ne konečnost. Středem jeho života byl Pán Ježíš...

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190mm, 280 stran, 369 Kč

MODLITBA

ROZMLOUVEJ S BOHEM
Sestavil Josef Havelka

Vyšlo s církevním schválením. Někdy potřebuje člověk k modlitbě nějakou předlohu. Nejsme pokaždé natolik tvůrčí, abychom se modlili vlastními slovy, přímo od srdce. Určitou předlohu bychom měli mít po ruce po chvíli, kdy jsme na dně. Tato malá kapesní brožurka je určena jako pomůcka pro osobní chvíle s Bohem. Tak jako všemu, i modlitbě je třeba se učit.

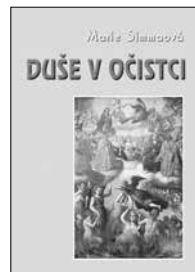
A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou s. r. o.
Čtvrté doplněné vydání • Brož., A6, 44 stran, 25 Kč

O OČISTCI

DUŠE V OČISTCI: CO JSEM S NIMI PROŽILA
Marie Simmaová • Přeloženo z němčiny

Autorka, německá mystička 20. století, pomáhala duším v očistci už od dětství tím, že se za ně modlila a obětovala odpušky. Od roku 1940 se na ni začaly obracet duše s prosbou o pomoc. Na slavnost Všech svatých roku 1953 začala pomáhat duším v očistci smírným utrpením. Kniha hovoří o všem, co se Marie Simmaová od duší v očistci dověděla o současné době, a o tom, co viděla v nejtěžších chvílích utrpení pro své poučení i útěchu.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dotisk třetího vydání
Brož., A5, 134 stran, 149 Kč

UTRPENÍ A RADOSTI OČISTCE
Prof. F. Spirago • Z němčiny přeložily Školské sestry O.S.F.
Dodatek R. D. Radim Tutr

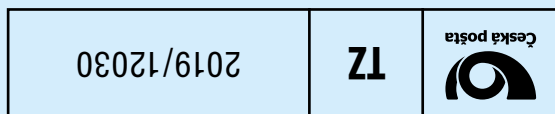
Vyšlo s církevním schválením. Kniha pojednává o očistci na základě tridentského katechismu, výroků církevních učitelů, sdělení svatých a svatě žijících osob, které byly omilostněny zvláštními zjevenými o očistci a jejichž výpovědi mnozí biskupové nejen schválili, ale také doporučili ke čtení. V závěru knihy je krátký dodatek o odpustcích přivlastnitelných duším v očistci.

Nakladatelství Christianitas s.r.o.
Váz., 125x165mm,
84 stran, 90 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc